

Kniha Daniel – sto päťdesiatštyri

Pochopenie Danielovho posledného videnia: význam Belteshacara a odhalenie proroctva

Jeff Pippenger
2024-03-23

Posledné videnie Daniela pozostáva z posledných troch kapitol. Prvá z týchto kapitol, podobne ako posledná z týchto troch kapitol, opisuje Danielovu skúsenosť a prostredná kapitola podáva prorocké dejiny, ktoré sa zaoberajú konečným vzostupom a pádom falošného kráľa severu. Prvá kapitola je ako posledná a prostredná kapitola predstavuje vzburu falošného kráľa severu. Danielovo posledné videnie, videnie pri rieke Hidekel, nesie pečať Alfý a Omegy, ktorý je Pravda. Keď začíname rozoberať Danielovo posledné videnie, začneme prvým veršom.

V treťom roku Kýra, kráľa Perzie, bolo zjavené slovo Danielovi, ktorého meno bolo Baltazár; a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý; a porozumel tomu slovu a mal porozumenie videniu. Daniel 10,1.

V tomto verši je obsiahnutých niekoľko právd. Prvou je Danielovo meno „Baltazár“.

Ktorým knieža komorníkov dalo mená: lebo Danielovi dalo meno Baltazár; a Chananiášovi Šadrach; a Mízaelovi Měšach; a Azariášovi Abedného. Daniel 1:7.

Daniel dostal v prvej kapitole meno „Beltesaccar“ a až do uvedenia jeho posledného videnia už nikdy nie je znovu označený ako „Beltesaccar“. Beltesaccar je teda jeho menom v jeho prvom i poslednom svedectve. Zmena mena v proroctve predstavuje symbol zmluvného vzťahu medzi Bohom a Jeho ľuďom. Keď Pán vstúpil do zmluvy s Abramom a Saraj, zmenil ich mená na Abrahám a Sára. Jakubovi zmenil meno na Izrael a svojmu ľudu zmluvy posledných dní zaslúbuje dať nové meno.

Pre Sion neumĺknem a pre Jeruzalem sa neupokojím, dokiaľ jeho spravodlivosť nevyjde ako žiara a jeho spása ako horiaca pochodeň. A pohanía uvidia tvoju spravodlivosť a všetci králi tvoju slávu; a nazvú ťa novým menom, ktoré určía ústa Hospodinove. Izaiáš 61:1, 2.

Filadelfským, ktorí sú sto štyridsaťštyri tisíc posledných dní, dáva aj toto zaslúbenie.

Toho, kto zvíťazí, učiním stĺpom v chráme svojho Boha, a už nikdy viac nevyjde von; a napíšem na neho meno svojho Boha a meno mesta svojho Boha, nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha; a napíšem na neho svoje nové meno. Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám. Zjavenie 3:12, 13.

Proroci znázorňujú Boží ľud posledných dní a na rozdiel od Abraháma, Sárý a Izraela presný význam mena Belteshazzar nie je známy. Meno, ktoré Boh dáva svojmu ľudu posledných dní, aby predstavovalo jeho zmluvný vzťah, je neznámym menom až do času, keď im to meno dá. Meno Belteshazzar označuje Daniela ako Boží zmluvný ľud Filadelfie v posledných dňoch, avšak skutočné meno je skryté až do zapečatenia, lebo meno je napísané na ich čelách, čo je zároveň

miesto, kde je napísaná aj pečať.

A hľadel som, a hľa, Baránok stál na vrchu Sion a s ním sto štyridsaťštyri tisíc tých, ktorí mali na svojich čelách napísané meno jeho Otca. Zjavenie 14:1.

Daniel je v prvej kapitole a potom znovu v desiatej kapitole nazvaný Baltazárom, čím sám seba označuje za symbol hnutia prvého anjela a hnutia tretieho anjela, lebo prvá kapitola predstavuje posolstvo prvého anjela, ako to bolo už podrobne preukázané v predchádzajúcich článkoch. Desiata kapitola teda predstavuje hnutie tretieho anjela a ľud zmluvy posledných dní. Tento verš potom označuje Baltazára za symbol tých, ktorí rozumejú nárastu poznania, ktoré bolo odpečatené v reformnom hnutí, ktoré sa začalo v roku 1989. To je vyjadrené dôrazom na to, čo Daniel (Baltazár) vedel.

Daniel je označený ako ten, ktorý poznal „slovo“, ktoré „bolo zjavené Danielovi“, „a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý; a porozumel tomu slovu a mal porozumenie videniu.“ Daniel rozumel „slovu“ a tiež „videniu“. Hebrejské slovo „dabar“ je v tomto verši preložené ako „slovo“ a znamená „slovo“. V prorockom zmysle „slovo“ predstavuje jednak videnie o „siedmich časoch“, ale takisto predstavuje Krista, ktorý je Slovo. „Sedem časov“ i Kristus sú tým Kameňom, ktorý stavitelia zavrhlí, a Daniel predstavuje ľud, ktorý rozumie obom prvkom symboliky Slova.

V Danielovi, v deviatej kapitole, vo verši dvadsaťtri nachádzame jeden z najdôležitejších veršov súvisiacich s časovými prorockými dvetisícristo rokov a dvetisícpäťsto dvadsiatich rokov, ktoré sú predstavené otázkou v Danielovi 8,13 a odpoveďou vo verši 14. Otázka znie: „Dokedy potrvá videnie ‚chazon‘, označujúce pošliapavanie svätyne a zástupu, ktoré bolo vykonané pohanstvom a potom pápežstvom?“ Toto pošliapavanie trvalo dvetisícpäťsto dvadsať rokov, na naplnenie „sedemnásobku“ z 3. Mojžišovej 26.

Odpoveď na otázku trinásteho verša znela: až do dvetisícristo rokov; potom bude svätyňa, ktorá bola pošliapaná, očistená. A videnie „mareh“ o dvetisícristo rokoch spája obe časové prorocké dohromady a v dvadsiatom treťom verši deviatej kapitoly Daniela vedie Gabriel Daniela k pochopeniu vzťahu medzi oboma videniami.

Na počiatku tvojich prosieb vyšiel príkaz a ja som prišiel, aby som ti to oznámil; lebo si veľmi milovaný. Preto porozumej tomu slovu a venuj pozornosť videniu. Daniel 9:23.

Slovo preložené vo verši ako „rozumej“, „uvažuj“ je hebrejské slovo „biyn“ a znamená „mentálne oddeľovať“. Gabriel oznamuje Danielovi, aby mentálne odlíšil „vec“ od „videnia“. „Videnie“ vo verši je hebrejské slovo „mareh“ a je to videnie dvetisícristo rokov, ktoré sa skončilo 22. októbra 1844. Hebrejské slovo preložené ako „vec“ je to isté slovo, ktoré je v prvom verši desiatej kapitoly preložené ako „záležitosť“. Je to hebrejské slovo „dabar“ a predstavuje videnie dvetisícpäťstodvadsiatich rokov, ktoré sa takisto skončilo 22. októbra 1844.

V prvom verši desiatej kapitoly je Boží zmluvný ľud posledných dní predstavený Beltesazarom a porozumel vzrastu poznania, ktorý prišiel v čase konca v roku 1989 a ktorý mu umožnil pochopiť spojenie dvoch videní, ktorému milleriti hnutia prvého anjela porozumeli iba čiastočne. Vo verši je videnie predstavené ako „vec“ označené za dlhšie z týchto dvoch prorockiev, pretože medzi dvoma

odkazmi vo verši na „vec“ Daniel uvádza, že čas určený pre „vec“ (dabar) bol „dlhý“ vo vzťahu k videniu (mareh).

V treťom roku Kýra, perzského kráľa, bolo zjavené slovo Danielovi, ktorého meno bolo Baltazár; a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý. A porozumel tomu slovu a mal porozumenie videniu. Daniel 10:1.

Jemná pravda, že „sedem časov“ je najdlhším časovým proroctvom, ktoré Milleriti ohlasovali, je popieraná laodicejským adventizmom na základe pasáže, ktorú prekrúcajú na svoju vlastnú záhubu. Tým, že v odboji roku 1863 zavrhlí „sedem časov“, nevidia vzťah medzi týmito dvoma proroctvami a nasledujúcu pasáž môžu vidieť, alebo chcú vidieť, iba ako označujúcu dvetisícristo rokov.

„Skúsenosť učeníkov, ktorí pri prvom príchode Krista zvestovali ‚evanjelium o kráľovstve‘, mala svoj protipól v skúsenosti tých, ktorí ohlasovali posolstvo o Jeho druhom príchode. Ako učeníci vyšli a kázali: ‚Čas sa naplnil a Božie kráľovstvo sa priblížilo,‘ tak aj Miller a jeho spolupracovníci ohlasovali, že najdlhšie a posledné prorocké obdobie predstavené v Biblii sa chýli ku koncu, že súd je blízko a že večné kráľovstvo má byť uvedené. Kázanie učeníkov o čase bolo založené na sedemdesiatich týždňoch z Daniela 9. Posolstvo, ktoré prinášal Miller a jeho spolupracovníci, oznamovalo ukončenie 2300 dní z Daniela 8,14, ktorých súčasť tvorí sedemdesiat týždňov. Kázanie každého z nich bolo založené na naplnení inej časti toho istého veľkého prorockého obdobia.“ Veľký spor, 351.

Nepremeškajte vnútornú logiku tejto poslednej pasáže. Laodicejský adventizmus neučí svet, že milleriti sa domnievali, že svätyňou, ktorá mala byť očistená, bola nebeská svätyňa, lebo oni, a každý, kto je ochotný nazrieť do historického záznamu, vedia, že milleriti verili, že svätyňou, ktorá mala byť očistená, bola zem. Pasáž, ktorú laodicejský adventizmus prekrúca na svoju vlastnú záhubu, znie: „tak Miller a jeho spolupracovníci hlásali, že najdlhšie a posledné prorocké obdobie, na ktoré poukazuje Biblia, sa malo čoskoro naplniť“, o ktorej tvrdia, že je to dvetisícristo rokov z Daniela, ôsmej kapitoly, štrnásteho verša.

Samotné dejepisné knihy adventizmu uvádzajú, že všetkých tristo milleritických kazateľov používalo vo svojich prednáškach priekopnícku tabuľu z roku 1843, a na tejto tabuli, ako aj vo zvyšku historického svedectva, je krištáľovo jasné, že „sedem časov“ (dvetisícpäťstodvadsať rokov) bolo proroctvom, ktoré označovali za „najdlhšie a posledné prorocké obdobie“, ktoré „sa malo čoskoro skončiť“. Pre svoju vzburu v roku 1863, keď zavrhlí základný kameň „siedmich časov“, teraz slepo trvajú na tom, že sestra Whiteová v pasáži z Veľkého sporu prepisuje ustálené dejiny.

V prvom verši desiatej kapitoly Daniela Beltesazár predstavuje Boží ľud posledných dní a títo chápu otázku i odpoveď z ôsmej kapitoly Daniela, veršov trinásť a štrnásť, ktoré sestra Whiteová označuje za základ a ústredný pilier adventnej viery. Zobrazenie, ktoré Daniel v tomto verši predstavuje, vyznačuje rozdiel medzi Božím zmluvným ľudom posledných dní a laodicejským adventizmom, lebo oni sú tými, ktorí rozumejú rozmnoženiu poznania v roku 1989.

V treťom roku Kýra, kráľa Perzie, bolo zjavené slovo Danielovi, ktorého meno bolo Beltešaccar; a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý; a porozumel tomu slovu a mal porozumenie videniu. Daniel 10:1.

Prvý verš je začiatkom videnia, ktoré bolo dané pri rieke Hiddekel a ktoré sa končí v dvanástej kapitole. Práve tam nachádzame odpečatenie knihy Daniel v čase konca, takže znázornenie Daniela, ktorý rozumel „veci“ aj „videniu“, je spojené s tými, ktorí rozumejú a ktorí sú označení ako „múdri“, na rozdiel od tých, ktorí nerozumejú a sú označení ako „bezbožní“. V desiatom verši dvanástej kapitoly je znázornené rozlíšenie medzi týmito dvoma triedami.

Mnohí budú očistení, vybielení a skúšaní; bezbožní však budú páchať bezbožnosť; a nikto z bezbožných neporozumie, ale múdri porozumejú. Daniel 12,10.

„Múdri“ rozumejú a bezbožní nerozumejú; a slovo preložené ako „rozumejú“ je to isté slovo, ktoré sme určili v dvadsiatom treťom verši deviatej kapitoly. Je to hebrejské slovo „biyn“, ktoré znamená mentálne rozlišovať. Bezbožní nerozumejú nárastu poznania, lebo nie sú ochotní urobiť mentálne rozlíšenie medzi dvoma videniami, ktoré sú pravdami, o ktorých sa v prvom verši hovorí, že im Belteshazzar rozumel, keď je označený ako Belteshazzar namiesto Daniela. V prvom verši je označený ako Boží ľud zmluvy posledných dní a je označený ako tí, ktorí rozumejú dvom videniam, medzi ktorými má Boží ľud urobiť mentálne rozlíšenie. Ježiš znázorňuje koniec nejakej veci jej začiatkom a v dvanástej kapitole sú múdri tí, ktorí rozumejú proroctvu o dvetisícristo rokoch a jeho priamemu vzťahu k „najdlhšiemu a poslednému“ časovému proroctvu, ktorým je dvetisícpäťstodvadsať rokov.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v štúdiu posledného Danielovho videnia.

Môj ľud hynie pre nedostatok poznania; pretože si zavrhol poznanie, aj ja zavrhnem teba, aby si mi už nebol kňazom. Keďže si zabudol na zákon svojho Boha, aj ja zabudnem na tvoje deti. Ozeáš 4:6.

Aj vy ako živé kamene sa budujete v duchovný dom, sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista. Preto je aj v Písme obsiahnuté: Hľa, kladiem na Sione uhloňný kameň, vyvolený, vzácny; a ten, kto verí v neho, nebude zahanbený. Vám teda, ktorí veríte, je vzácny; ale tým, ktorí sú neposlušní: Kameň, ktorý stavitelia zavrhli, ten sa stal hlavou uhla, a kameňom úrazu i skalou pohoršenia tým, ktorí sa potkávajú o slovo súc neposlušní; na čo boli aj určení. Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud osobitne Boží, aby ste zvestovali cnosti toho, ktorý vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla; ktorí ste kedysi neboli ľuďom, ale teraz ste ľuďom Božím; ktorí ste nedosiahli milosrdenstvo, ale teraz ste dosiahli milosrdenstvo. 1 Petra 2:5–10.

A majte za spásu zhovievavosť nášho Pána; ako vám aj náš milovaný brat Pavol podľa múdrosti, ktorá mu bola daná, napísal; ako aj vo všetkých svojich listoch, keď v nich hovorí o týchto veciach; medzi nimi sú niektoré veci ťažko zrozumiteľné, ktoré neučení a nestáli prekrúcajú, ako aj ostatné Písma, na svoju vlastnú záhubu. Vy teda, milovaní, keďže to vopred viete, majte sa na pozore, aby ste aj vy, zvedení bludom bezbožníkov, neodpadli od svojej vlastnej pevnosti. 2 Peter 3:15–17.

Toto im pripomínaj a zaprisahávaj ich pred Pánom, aby sa nepreli o slová, čo nie je na nijaký úžitok, ale len na skazu poslucháčov. Usiluj sa, aby si sa Bohu osvedčil ako robotník, ktorý sa nemá za čo hanbiť a správne podáva slovo pravdy. Ale svetské a prázdne reči obchádzaj, lebo povedú k ešte väčšej bezbožnosti. 2 Timotejovi 2:14–16.